

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/116/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121446465
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6121446465.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej, členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpeného právnym zástupcom JUDr. Oskarom Chnápkom, advokátom, so sídlom S. X, XXX XX O. O., proti žalovanému: WILDMAR spol. s r.o., so sídlom Teplická 1446/53, 039 01 Turčianske Teplice - Diviaky, IČO: 47 593 890, v konaní o zaplatenie 214,52 Eur s príslušenstvom a zmluvnej pokuty 135,10 Eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 17Cb/50/2021-120 zo dňa 18. marca 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 17Cb/50/2021-120 zo dňa 18. marca 2022 **p o t v r d z u j e .**

Žalobca má voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa výroku I. rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 214,52 Eur spolu s 8 % úrokom z omeškania ročne zo súm:

- 36,98 Eur od 20.11.2018 do zaplatenia
- 56,78 Eur od 19.12.2018 do zaplatenia
- 56,78 Eur od 19.1.2019 do zaplatenia
- 31,99 Eur od 19.2.2019 do zaplatenia
- 31,99 Eur od 19.3.2019 do zaplatenia,

zmluvnú pokutu vo výške 135,10 Eur a náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- Eur a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Výrokom II. o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol tak, že žalobca má voči žalovanému právo na 100 % náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 214,52 Eur s príslušenstvom a zmluvnej pokuty 135,10 Eur na tom základe, že dňa 3.12.2020 došlo k postúpeniu pohľadávky zo spoločnosti Slovak Telekom, a.s. na žalobcu. Medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. a žalovaným bola uzatvorená zmluva o poskytovaní verejných služieb v znení dodatku, na základe ktorej bol žalovanému aktivovaný program služieb, pričom splácanie ceny za poskytovanie služieb bolo v zmluve dohodnuté podľa cenníka. Slovak Telekom, a.s. vyúčtoval žalovanému cenu za služby faktúrami č. 8220064553, č. 8222080262, č. 8224119555, č. 8226147320, č. 8228196953, pričom žalovaný faktúry neuhradil. V rámci upomínacieho konania Okresný súd Banská Bystrica vo veci rozhodol platobným rozkazom sp. zn. 27Up/1318/2021 zo dňa 25.8.2021. Voči platobnému rozkazu žalovaný podal odpor z dôvodu, že bol odňatý zákonnému sudcovi,

lebo zákonný sudca v prejednávanej veci nerozhodoval, nesúhlasil s povinnosťou na zaplatenie istiny s príslušenstvom, zmluvnej pokuty vo výške 135,10 Eur, keďže mal za to, že žalobca neosvedčil nárok relevantným dôkazom. Podľa žalovaného žalobca nie je v konaní aktívne legitimovaný a poukázal na ust. § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z., pričom žalobca bol povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky podnik účastníka písomne vyzval na splnenie jeho záväzku a súčasne napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku 90 dní. Podľa žalovaného nepreukázanie tejto skutočnosti má za následok nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie. V danom prípade podľa žalovaného žalobca nepreukázal, že by Slovak Telekom, a.s. zaslal žalovanému písomnú výzvu na úhradu pohľadávky, ktorá výzva musí predchádzať samotnému postúpeniu, a tým nepreukázal ani podmienku, a to nepretržite viac, než 90 dní trvajúce omeškanie žalovaného so splnením svojho peňažného záväzku.

3. Okresný súd poukázal na vyjadrenie žalobcu k odporu žalovaného, ktorý uviedol, že do spisu predložil listinu, a to odstúpenie od zmluvy o poskytovaní verejných služieb spolu s internetovým potvrdením o odoslaní a doručení tejto zásielky žalovanému, ktorou zásielkou právny predchodca žalobcu zároveň vyzval žalovaného podľa ust. § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z. na splnenie peňažného záväzku. Z dôvodu, že žalovaný túto sumu neuhradil, právny predchodca žalobcu po uplynutí viac ako 90 dní postúpil pohľadávku na žalobcu.

4. Okresný súd v ďalšej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku poukázal na vyjadrenie žalovaného k vyjadreniu žalobcu, na vykonané dokazovanie, na procesný postup v danej veci a dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná.

5. Okresný súd uviedol, že vo veci nariadil pojednávanie prvýkrát na deň 13.1.2022, na ktoré žalovaný ospravedlnil svoju neúčast', žiadal odročiť pojednávanie zo zdravotných dôvodov. Ďalšie pojednávanie bolo nariadené na deň 25.2.2022, keď opätovne žalovaný žiadal odročenie zo zdravotných dôvodov a tretíkrát bolo pojednávanie nariadené na deň 18.3.2022. Opätovne po tretí krát žiadal žalovaný odročiť pojednávanie s tým, že nebola dodržaná päť- dňová lehota na prípravu na pojednávanie, lebo predvolanie prevzal dňa 16.3.2022. Okresný súd oznámil žalovanému, že jeho žiadosti o odročenie pojednávania nevyhovuje, a to z dôvodu, že ide o jeho tretiu žiadosť o odročenie pojednávania, pričom od prvého termínu nariadeného pojednávania, ktoré bolo nariadené na deň 13.1.2022, kedy žalovaný prevzal predvolanie dňa 28.12.2021, vedel od tohto dátumu, že v jeho veci okresný súd nariadil pojednávanie a od tejto doby mal dostatok času, skoro tri mesiace na to, aby sa na pojednávanie riadne pripravil. Napriek tomuto upozorneniu, že jeho žiadosti o odročenie pojednávania okresný súd nevyhovuje, žalovaný sa na pojednávanie nedostavil. Právny zástupca žalobcu požiadal o ospravedlnenie s tým, že súhlasil s pojednávaním v neprítomnosti. Okresný súd tak vec prejednal na základe žaloby a listinných dôkazov predložených do spisového materiálu v neprítomnosti sporových strán.

6. Z listiny označenej ako Odstúpenie od zmluvy o poskytovaní verejných služieb datovanej dňom 19.9.2019 vyplynulo, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s. odstupuje od zmluvy so žalovaným s účinnosťou od 29.9.2019 v súlade s ust. § 44 ods. 11 písm. b) a § 44 ods. 15 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, ako aj v súlade s ustanovením časti III., čl. 6, bod 8, písm. b) Všeobecných podmienok pre poskytovanie verejných služieb spoločnosti Slovak Telekom, a.s., a to z dôvodu nezaplatenia ceny za poskytnuté služby, ani 45 dní po splatnosti. Súčasne touto listinou bol žalovaný upozornený, že ak bude napriek písomnej výzve spoločnosti Slovak Telekom, a.s. nepretržite, dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku, môže spoločnosť Slovak Telekom, a.s. v zmysle § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z. postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu peňažnému záväzku žalovaného písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu žalovaného, ak tomu nebráni uzatvorená dohoda so zákazníkom. V zmysle internetového potvrdenia o doručení listu vyplynulo, že zásielka adresátovi WILDMAR spol. s r.o. bola podaná na pošte Bratislava 12 dňa 19.9.2019 o 17.32 hod., uložená na pošte Turčianske Teplice dňa 23.9.2019, adresát nebol zastihnutý a dňa 14.10.2019 bola zásielka vrátená späť odosielateľovi z dôvodu neprevzatia adresátom v odbernej lehote. Do spisového materiálu bolo predložené Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2020 adresované žalovanému, ako aj predžalobná výzva na zaplatenie, datovaná dňom 7.7.2021. Z predloženej zmluvy o poskytovaní verejných služieb medzi podnikom Slovak Telekom, a.s. a účastníkom WILDMAR spol. s r.o., Turčianske Teplice, vyplynulo poskytnutie SIM karty a koncového zariadenia so službou mobilný hlas, doba viazanosti 24 mesiacov, program služby HAPPY XL. V bode 6), veta prvá tejto zmluvy bolo uvedené dojednanie o zmluvnej

pokute s tým, že v dôsledku porušenia záväzku viazanosti účastníkom vznikne podniku voči účastníkovi nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. V uvedenom bode bol uvedený spôsob výpočtu, a to: Vyúčtovaná suma zmluvnej pokuty = základ zmluvnej pokuty/celkový počet dní doby viazanosti x počet dní zostávajúcich do konca doby viazanosti s tým, že zmluvná pokuta je splatná v lehote uvedenej na faktúre, ktorou je účastníkovi vyúčtovaná. Zmluva bola datovaná dňom 30.11.2017.

7. Okresný súd poukázal na ust. § 1 ods. 1 písm. a), § 43 ods. 1 písm. a), § 43 ods. 13, § 44 ods. 11 písm. b), § 44 ods. 15 zákona č. 351/2011 Z.z., § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 261 ods. 1, § 369 ods. 1, 2, § 369c Obchodného zákonníka, § 1 ods. 1, 2 Nariadenia Vlády SR č. 21/2013 Z.z. a vykonaným dokazovaním zistil, že v záväzkovom zmluvnom vzťahu žalovaný a právny predchodca žalobcu vystupovali ako podnikatelia, teda ich záväzkový vzťah sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka s poukazom na ust. § 261 ods. 1 a vzhľadom na predmet dojednaný v zmluve zákonom č. 351/2011 Z.z..

8. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. a žalovaným došlo k uzavretiu zmluvy o poskytovaní verejných služieb. Za poskytnuté služby žalobca, resp. jeho právny predchodca vystavil žalovanému faktúry č. 8220064553, č. 822080262, č. 8224119555, č. 8226147320 a č. 822816953. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané a nebolo medzi stranami sporné, že žalovaný tieto faktúry neuhradil. Práve preto, že žalovaný ako účastník porušil svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy, tak žalobca, resp. jeho právny predchodca uplatnili aj zmluvnú pokutu, ktorá bola dojednaná písomne a bol stanovený aj spôsob jej výpočtu. Zmluvná pokuta bola vyfakturovaná pevnou sumou, a to faktúrou č. 8240825004 v sume 135,10 Eur. Pokiaľ išlo o dôvodnosť a výšku samotného nároku, žalovaný žiadnym spôsobom uvedené nerozporoval. Jediná skutočnosť, ktorú žalovaný namietal, bola aktívna vecná legitímácia žalobcu v danom spore, pretože podľa žalovaného žalobca, ani jeho právny predchodca nedodržali pri postúpení pohľadávky podmienky ustanovené § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z.. Okresný súd mal za preukázané, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s., ktorá bola pôvodným veriteľom žalovaného, svoju pohľadávku dňa 30.11.2020 postúpila na žalobcu. Táto skutočnosť vyplynula z oznámenia o postúpení pohľadávky adresovaného žalovanému. Pokiaľ išlo o splnenie podmienok v zmysle ust. § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z., tak okresný súd konštatoval, že právny predchodca žalobcu, a to spoločnosť Slovak Telekom, a.s. vyzvala žalovaného listinou datovanou dňa 19.9.2019 na úhradu predmetnej pohľadávky, keď v listine označenej ako odstúpenie od zmluvy o poskytovaní verejných služieb bolo uvedené „...Zároveň Vás upozorňujeme, že ak ste napriek písomnej výzve spoločnosti Slovak Telekom, a.s. nepretržite, dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku, môže spoločnosť Slovak Telekom v zmysle § 43 ods. 13 zákona postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu Vášmu peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe, aj bez vášho súhlasu, ak tomu nebráni uzatvorená dohoda so zákaznikom.“ Samotná zmluva postúpeniu nebránila a bolo preukázané práve touto listinou, že už v čase vypracovania listiny o odstúpení od zmluvy žalovaný bol v omeškaní s plnením svojich záväzkov dlhšie ako 45 dní. Ako vyplynulo z listiny, v omeškaní bol už so zaplatením faktúry splatnej dňa 19.11.2018, a to faktúry č. 8220064553. Odstúpenie od zmluvy spolu s výzvou na zaplatenie bolo, ako vyplynulo z internetového potvrdenia o doručovaní žalovanému, podané na pošte na prepravu dňa 19.9.2019 a na pošte bola zásielka uložená od 23.9.2019 do 14.10.2019 a k jej uloženiu došlo z dôvodu, že žalovaný ako adresát nebol zastihnutý a v rámci tejto odbernej lehoty, kým bola zásielka uložená na pošte, si túto neprevzal, a preto dňa 14.10.2019 bola zásielka vrátená odosielateľovi. Podľa okresného súdu bolo zrejmé, že najneskôr dňa 14.10.2019, t.j. v posledný deň úložnej lehoty táto zásielka bola v dispozičnej sfére žalovaného. Okresný súd mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu písomne vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy a aj po tejto výzve bol žalovaný dlhšie ako 90 dní v omeškaní, a preto spoločnosť Slovak Telekom, a.s. bola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku aj bez súhlasu žalovaného na žalobcu, k čomu došlo dňa 30.11.2020, teda rok a jeden mesiac po výzve na zaplatenie, ktorá bola adresovaná žalovanému. Okresný súd mal za to, že všetky podmienky vyplývajúce z ust. § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z. boli dodržané, a preto aj aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní bola preukázaná. Okresný súd mal za to, že žalobca uniesol dôkazné bremeno, preukázal svoj nárok, čo do dôvodu, ako aj do výšky, a preto žalobe bolo vyhovené.

9. Okresný súd konštatoval, že žalovaný so splnením svojho záväzku sa dostal do omeškania, a preto žalobcovi prislúchal aj úrok z omeškania, a to v zákonnej výške tak, ako tieto úroky žalobca požadoval, a to vo výške 8 % ročne z dlžnej sumy, odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých faktúr. Žalobca okrem úrokov z omeškania si uplatnil aj právo na paušálnu náhradu nákladov spojenú s uplatnením

pohľadávky vo výške 40,- Eur s tým, že okresný súd mal za to, že aj na túto s poukazom na ust. § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka vznikol nárok, preto priznal aj paušálnu náhradu.

10. O trovách prvoinštančného konania okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal voči žalovanému právo na 100 % náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne súd prevej inštancie samostatným uznesením.

11. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný, ktorý napádal nezákonnosť, zmätočnosť a nepreskúmateľnosť rozsudku okresného súdu. Žalovaný mal za to, že okresný súd priznal žalobcovi právo na neplatných právnych úkonov. Podľa žalovaného žalobca neunesol dôkazné bremeno. K odvolacím dôvodom proti rozsudku okresného súdu žalovaný poukázal na ust. § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), g), h) CSP. Podľa žalovaného okresný súd nemal splnené procesné podmienky, aby vec prejednal, svojím nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému uplatňovanie práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ako aj, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci s tým, že okresný súd nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Podľa žalovaného sú tu prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany, pričom rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný mal za to, že je možné prostriedky procesnej obrany uplatniť až v odvolacom konaní, ak nimi má byť preukázané, že pred okresným súdom došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok jeho nesprávne rozhodnutie.

12. Podľa žalovaného bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces, pretože ak žalovaný prevzal predvolanie dňa 16.3.2022, v ktorom bol oznámený termín pojednávania na 18.3.2022, tak nebola dodržaná päť-dňová lehota na prípravu na pojednávanie, čo žalovaný oznámil okresnému súdu a žiadal odročiť pojednávanie z tohto dôvodu. Žiadosť žalovaného bola zamietnutá a vo veci bolo rozhodnuté v neprítomnosti žalovaného. Podľa žalovaného sa okresný súd nedostatočne vysporiadal s podaniami námietok zo strany žalovaného, ktoré uviedol v odpore. Podľa žalovaného odôvodnenie rozsudku okresného súdu nie je presvedčivé, nespĺňa zákonné náležitosti v zmysle ust. § 220 CSP. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 209/04, III. ÚS 206/06, III. ÚS 78/07, ako aj rozhodnutie ESLP Georgidas c. Grécko z 29.5.1997, Higgins c. Francúzsko z 19.2.1998. Žalovaný poukázal aj na Čl. 152 ods. 4, Čl. 154c ods. 1 Ústavy SR, Čl. 19 ods. 1 Zmluvy o Európskej únii, Čl. 47 Charty základných práv Európskej únie. Žalovaný zdôraznil, že Ústavný súd Slovenskej republiky pri svojej rozhodovacej činnosti uprednostňuje materiálne pojmávanie právneho štátu, pričom pri interpretácii, aplikácii právnych predpisov vychádza zo zmyslu a účelu príslušnej právnej normy a dbá o to, aby prijaté riešenie bolo akceptovateľné z hľadiska všeobecne ponímanej spravodlivosti. Podľa žalovaného okresný súd svojimi zisteniami bez vykonania dokazovania dospel k extrémnemu nesúladu a hodnotenie dôkazov nemá racionálny základ. Výklad a aplikácia právnych predpisov podľa žalovaného je v extrémnom nesúlade a odkláňa sa od ustálenej judikatúry bez toho, aby tento odklon bol dostatočne zdôvodnený. Žalovaný poukázal na konštantnú judikatúru Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 77/02, IV. ÚS 299/04, II. ÚS 78/05. Podľa žalovaného v rozhodovaní okresného súdu došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, ak sa okresný súd nevysporiadal s každou námietkou, neodôvodnil svoje rozhodnutie, pričom sa jedná o arbitrárne rozhodnutie. Poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/89/2017, s dôrazom na jeho právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní.

13. Podľa žalovaného okresný súd dospel k nesprávnym zisteniam podľa vykonaných dôkazov a nesúhlasil so závermi rozsudku okresného súdu, obsiahnutými v odseku 24. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu, ktorý mal za to, že všetky podmienky v zmysle ust. § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z. boli dodržané, a tým podľa okresného súdu bola daná aktívna legitímácia žalobcu. Podľa žalovaného, pre platnosť postúpenia pohľadávky zo strany podniku na tretiu osobu je potrebné splniť podmienky ustanovené v ust. § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z.. Žalobca, ktorému bola pohľadávka postúpená podnikom, bol povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky podnik účastníka písomne vyzval na splnenie jeho záväzku a účastník napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie tejto skutočnosti má za následok nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie postupníka - žalobcu. V danom prípade podľa žalovaného, žalobca nepreukázal, že by spoločnosť Slovak Telekom, a.s., so sídlom v Bratislave ako podnik, zaslala žalovanému písomnú výzvu na úhradu pohľadávky, ktorá výzva musí predchádzať samotnému postúpeniu, a tým nepreukázal

ani podmienku, že nepretržite viac než 90 dní trvá omeškanie žalovaného so splnením peňažného záväzku. Podľa žalovaného doručenie výzvy bolo nevyhnutné na preukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Žalobca ako listinný dôkaz predložil Odstúpenie od zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 19.09.2019, obsahom ktorého je ako bolo uvedené „odporúčanie“ na úhradu dlžnej sumy a upozornenie na možnosť postúpenia pohľadávky podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z.. Z tohto odstúpenia od zmluvy nevyplýva, že by toto odstúpenie bolo doručované, resp. doručené žalovanému, čo nemožno ani preukázať a priradiť k jednotlivým listinám, ktoré boli žalovanému doručované z poštového podacieho hárku, ktorý žalobca predložil okresnému súdu. Za výzvu v zmysle ust. § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách podľa žalovaného v žiadnom prípade nemožno považovať ani samotné faktúry, vystavením ktorých si podnik plnil inú zákonnú povinnosť, a to podľa § 43 ods. 12 zákona o elektronických komunikáciách, keďže podľa tohto zákonného ustanovenia účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry. Podľa žalovaného faktúra nemôže byť výzvou podľa § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách, pokiaľ zákon osobitne uložil podniku povinnosť predložiť účastníkovi vždy faktúru, aby vôbec mal nárok na zaplatenie ceny služieb a následne hneď v nasledujúcom ustanovení § 43 ods. 13 predmetného zákona povinnosť samostatnej písomnej výzvy pred postúpením. Z uvedeného podľa žalovaného je zrejmé, že musí to byť iná, samostatná výzva a nie faktúra.

14. Podľa žalovaného za výzvu nie je možné považovať ani žalobcom predložené Odstúpenie od Zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 19.09.2019, ktorým podnik realizoval svoje oprávnenie na odstúpenie od zmluvy podľa ust. § 44 zákona o elektronických komunikáciách a obsahom ktorého bolo aj „odporúčanie“ na úhradu dlžnej sumy a upozornenie na možnosť postúpenia pohľadávky podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z.. K ustanoveniu § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z. žalovaný poukázal na obdobu výzvy podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. V závere odvolania žalovaný zhrnul svoje dôvody tak, že ust. § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z. je špeciálnou úpravou oproti všeobecnej úprave postúpenia pohľadávok podľa Občianskeho zákonníka. Následkom postúpenia pohľadávky, ohľadne ktorej cesia podľa § 525 Občianskeho zákonníka alebo podľa špeciálnych predpisov nie je dovolená, je absolútna neplatnosť právneho úkonu, v tomto prípade zmluvy o postúpení pohľadávky pre jej rozpor so zákonom v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka (uznesenie Krajského súdu Trenčín zo dňa 29.04.2020, sp. zn. 4CoCsp/8/2020). Pokiaľ žalobca nepredložil žiadne listinné dôkazy, a to výzvu, zmluvu o postúpení pohľadávok a neuviedol ani tvrdenia preukazujúce jeho aktívnu vecnú legitímáciu, tak okresný súd mal jeho žalobu zamietnuť s poukazom na ust. § 132 ods. 3 CSP, keďže žalobca je zastúpený advokátom. Postúpenie nebolo platné, žalobca nie je oprávnený uplatňovať predmetnú pohľadávku pred súdom. Žalovaný poukázal aj na rozsudky Okresného súdu Prievidza sp. zn. 7Csp/85/2018 zo dňa 07.05.2020, sp. zn. 14Csp/5/2020 zo dňa 26.05.2020, sp. zn. 18Csp/40/2020, rozhodnutia Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 5Csp/70/2019 zo dňa 01.06.2020, sp. zn. 7Csp/25/2020 zo dňa 07.10.2020, Okresného súdu Nitra sp. zn. 7Csp/20/2020 zo dňa 30.07.2020 a podobné rozsudky, ako aj rozsudky v obchodno-právnych sporoch, v ktorých nedošlo k preukázaniu aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, prečo bola žaloba žalobcu zamietnutá, s poukazom na rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 19Cb/115/2018 zo dňa 26.02.2019 a sp. zn. 38Cb/322/2016 zo dňa 20.04.2018. Podľa žalovaného došlo k vade konania pred okresným súdom v porušení jeho práv na spravodlivý súdny proces, ktorý nedostatok nie je možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom, preto aj pre nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na nové konanie a rozhodnutie. Žalovaný súčasne uviedol, že žiada písomne oznámiť termín verejného vyhlásenia rozsudku.

15. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý považoval rozsudok okresného súdu za riadne zdôvodnený, žiadal ho potvrdiť s priznaním 100% nároku na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca považoval nárok za relevantný a dôvodný. Žalobca preukázal výšku tohto nároku. Suma pozostávala z vystavených faktúr za poskytnuté služby, pretože žalovaný zaplatenie tejto sumy žiadnym spôsobom nepreukázal. Konanie žalovaného považoval za účelové. Podľa žalobcu žalovaný nepreukázal to, že by nárok žalobcu nebol dôvodný, naopak tento bol dostatočným spôsobom preukázaný a dokázaný relevantnými dôkazmi.

16. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Žalovaný uviedol, že rozsudok okresného súdu, ktorý napadol odvolaním, je nepreskúmateľný, nezákonný. Žalovaný zotrval na tom, že okresný súd nemal splnené procesné podmienky k tomu, aby vec prejednal. Neboli vykonané navrhnuté dôkazy, pričom

sú tu prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany. Podľa žalovaného odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu nespĺňa zákonné náležitosti vyžadované ust. § 220 ods. 2 a 3 CSP. Žalovaný opätovne, ako v odvolaní, poukázal na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR s tým, že okresný súd sa musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho postup musí byť dostatočne zdôvodnený. K tomuto zo strany okresného súdu odôvodnením napadnutého rozsudku nedošlo. Podľa žalovaného žalobca nemá platný právny titul žalovať sumu 214,52 Eur s príslušenstvom a zmluvnú pokutu 135,10 Eur. Žalovaný zotrval na tom, že nesúhlasí s odôvodnením napadnutého rozsudku okresného súdu v odseku 24. jeho odôvodnenia, pretože podľa názoru žalovaného neboli splnené procesné podmienky podľa ust. § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z.. Nebolo preukázané, že pred postúpením pohľadávky bola uskutočnená písomná výzva na žalovaného. Bez preukázania tejto výzvy nie je preukázaná ani aktívna vecná legitímácia žalobcu. Nebolo preukázané, že by spoločnosť Slovak Telecom, a.s. ako podnik zaslala žalovanému písomnú výzvu na úhradu pohľadávky, ktorá výzva má predchádzať samotnému postúpeniu, a tým žalobca nepreukázal podmienku, že nepretržite viac ako 90 dní trvalo omeškanie žalovaného so splnením peňažného záväzku. Žalovaný zdôraznil, že v zmysle ust. § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z. je nevyhnutné preukázať doručenie výzvy žalovanému pre preukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Podľa žalovaného úkon Odstúpenia od zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 19.09.2019, nie je výzvou podľa ust. § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z.. Z tohto odstúpenia nevyplývalo, že by bolo doručované žalovanému. Za výzvu nie je možné považovať ani samotné faktúry. Vyplýva to zo znenia ust. § 43 ods. 12 zákona č. 351/2011 Z.z.. K výzve podľa zákona č. 351/2011 Z.z. žalovaný obdobne poukázal aj na § 92 ods. 8 zákona o bankách. Podľa žalovaného postúpenie pohľadávky je neplatné pre rozpor so zákonom v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka, v spojení s nedodržaním postupu, a to výzvy pre žalovaného podľa ust. § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z.. Podľa žalovaného žalobca nepreukázal aktívnu vecnú legitímáciu, nepreukázal výzvu, preto žaloba žalobcu mala byť zamietnutá, s poukazom aj na rozhodovaciu činnosť iných okresných súdov, ktorú žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu opätovne zopakoval, ale na ktorú poukázal aj v ním podanom odvolaní. Žalovaný zotrval na odvolacom návrhu, a to zrušení rozsudku okresného súdu a vrátení veci na ďalšie konanie s tým, aby bol oznámený písomne termín verejného vyhlásenia rozsudku - žalovaný WILDMAR spol. s r.o., so sídlom Teplická 1446/53, 039 01 Turčianske Teplice - Diviaky, IČO: 47 593 890, zastúpený konateľom spoločnosti Q. Y..

17. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 01.07.2022 (č.l. 168 spisu), bolo vyjadrenie žalovaného doručené žalobcovi prostredníctvom jeho právneho zástupcu, s možnosťou vyjadrenia sa k nemu v lehote 10 dní, ktorú možnosť žalobca do momentu konania a rozhodovania krajským súdom nevyužil.

18. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP na základe podaného odvolania žalovaného a postupom bez nariadenia pojednávania za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vo výroku vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

19. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/116/2022-178 zo dňa 25.10.2022, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, podľa vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 29.11.2022, na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, ako aj oznámením miesta a času verejného vyhlásenia rozsudku žalovanému na adresu, ktorú oznámil žalovaný v podaní zo dňa 26.06.2022, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

20. Odvolanie žalovaného proti rozsudku okresného súdu obsahovalo odvolacie dôvody tak procesno-právneho, ako aj hmotno-právneho charakteru. Žalovaný namietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku okresného súdu, keď neobsahuje zákonom vyžadované náležitosti v zmysle ust. § 220 ods. 2, 3 CSP. Žalovaný namietal, že mu bolo porušené právo na spravodlivý proces, ak prevzal predvolanie dňa 16.03.2022, v ktorom bol oznámený termín pojednávania dňa 18.03.2022, v dôsledku čoho nebola dodržaná 5-dňová lehota na prípravu pojednávania, pričom okresný súd žiadosti o odročenie pojednávania z tohto dôvodu nevyhoviel. Žalovaný namietal to, že žalobca nebol aktívne vecne legitimovaný, pretože na to, aby sa stal veriteľom žalobou uplatnenej pohľadávky, nebolo splnené

ust. § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z., nebolo preukázané, že pred postúpením pohľadávky podnik účastníka písomne vyzval na splnenie jeho záväzku a účastník napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku viac než 90 dní. Žalovaný mal za to, že ide o absolútnu neplatnosť právneho úkonu, a to zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Žalovaný ďalej poukázal aj na rozhodnutia iných súdov, ktorými súdy z dôvodu nepreukázania aktívnej vecnej legitímácie žalobcu žaloby zamietli. Žalovaný mal za to, že zo skutkového stavu zisteného pred okresným súdom nevyplývalo to, že by odstúpenie bolo doručované, resp. doručené žalovanému. Podľa ust. § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z. za výzvu nie je možné považovať samotné faktúry.

21. Krajský súd nezistil relevantnosť ani jedného z odvolacích dôvodov žalovaného. Po oboznámení sa s napadnutým rozsudkom okresného súdu konštatuje, že zodpovedá svojim odôvodnením ust. § 220 ods. 2 CSP, keď okresný súd vyjadril výsledky vykonaného dokazovania a následne ich právne posúdil, vyjadril splnenie zákonnej podmienky v zmysle ust. § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z. pre postúpenie pohľadávky uplatnenej v súdnom konaní na žalobcu a skonštatoval aj doručenie úkonu odstúpenia žalovanému. V podstatnosti skutkových a právnych záverov okresný súd skonštatoval opodstatnenosť žalobcovho nároku, keď vyjadril, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, z ktorých dôkazov vychádzal, ako tieto dôkazy vyhodnotil a sporovú právnu vec následne právne posúdil. Krajský súd konštatuje, že pokiaľ odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo sporovej strany na spravodlivý proces. Súd nie je povinný v odôvodnení svojho rozhodnutia dať odpoveď na každý argument sporovej strany, ale len na tie, ktoré pre vec majú podstatný a zásadný význam, k čomu zo strany okresného súdu napadnutým rozsudkom došlo. Pokiaľ sa okresný súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými podstatnými, skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré boli pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné, tak rozsudok okresného súdu bol rozsudkom s dostatočným odôvodnením a bol preskúmateľný v odvolacom konaní krajským súdom.

22. Z priebehu konania pred okresným súdom krajský súd zistil, že termín pojednávania dňa 18.03.2022, podľa doručky na č.l. 107 spisu, bol žalovanému doručený dňa 16.03.2022. Vzhľadom k týmto termínom bolo zrejmé, že v zmysle ust. § 178 ods. 2 CSP nebola splnená lehota doručenia predvolania na pojednávanie žalovanému najmenej 5 dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať. Žalovaný e-mailom podľa č.l. 108 spisu oznámil okresnému súdu, že žiada odročiť pojednávanie, pretože nebola dodržaná 5-dňová lehota na prípravu v zmysle ust. § 178 ods. 2 CSP. Na túto žiadosť žalovaného bolo zo strany okresného súdu podľa č.l. 110 zaslané e-mailom oznámenie, že žiadosti žalovaného o odročenie pojednávania sa nevyhovuje z dôvodu, že 5-dňová lehota na prípravu pojednávania podľa ust. § 178 ods. 2 CSP slúži k tomu, aby mali strany sporu dostatok času na pojednávanie sa pripraviť, ale v prípade žalovaného sa nejedná o prvé vytýčené pojednávanie, ale o pojednávanie, ktoré bolo už dvakrát odročené zo zdravotných dôvodov na strane žalovaného, a tým podľa okresného súdu od vytýčenia prvého termínu pojednávania žalovaný mal dostatok času sa na pojednávanie pripraviť.

23. Krajský súd poukazuje na znenie ust. § 178 ods. 2 CSP, podľa ktorého predvolanie sa doručuje strane alebo jej zástupcovi tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať. Účelom a zmyslom tohto zákonného ustanovenia je zabezpečiť dostatok času strane sporu na prípravu na pojednávanie. Krajský súd má za to, že výklad tohto zákonného ustanovenia nemôže viesť k tomu, že každé nedodržanie doručenia termínu pojednávania najmenej 5 dní pred dňom stanoveného pojednávania by malo spôsobiť porušenie práva strane sporu na spravodlivé súdne konanie. Krajský súd má za to, že pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť taký nesprávny procesný postup súdu, ktorý spočíva predovšetkým v zjavnom porušení kogentných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva a ktoré je takej intenzity, že sporová strana bola vylúčená z možnosti uplatňovania svojich práv a právom chránených záujmov pred súdom, práve v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa sporovej strane znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany jej práv a právom chránených záujmov. Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa znemožnila strane realizácia tých

procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jej práv a záujmov v tom - ktorom konaní, pričom miera tohto porušenia znamená porušenie práva na spravodlivý proces.

24. Krajský súd má za to, že nedodržaním lehoty na prípravu pojednávania nedošlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces, pretože takýmto postupom okresného súdu sa žalovanému neznemožnila realizácia procesných práv, ktoré mali slúžiť na ochranu a obranu jeho záujmov. Tento záver krajského súdu vyplýva z toho, že nedodržanie lehoty v zmysle ust. § 178 ods. 2 CSP sporejnej s termínom pojednávania dňa 18.03.2022, nemohlo negatívne ovplyvniť prípravu žalovaného na pojednávanie, resp. zasiahnuť do prípravy žalovaného na pojednávanie, ak podľa Zápisnice o pojednávaní pred okresným súdom zo dňa 18.3.2022 bola vec prejednaná v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, žalovaného, na ktorom boli oboznámené ako dôkazy listiny, ktoré v celom rozsahu mal žalovaný doručené. K tomuto zisteniu krajský súd poukazuje na to, že v upomínacom konaní vydaný platobný rozkaz č.k. 27Up/1318/2021-22 zo dňa 25. augusta 2021 bol doručený žalovanému spolu so žalobou žalobcu vrátane príloh, ktorými bol Podací hárok č. EPH245585206, faktúra č. 8220064553, č. 8228196953, č. 8226147320, č. 8224119555, č. 8222080262, č. 8240825004, č. 1270570053, Odstúpenie od Zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 19.09.2019, uskutočnené právnym predchodcom žalobcu Slovak Telekom, a.s., Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 16.12.2020, predžalobná výzva zo dňa 7.7.2021, Zmluva o poskytovaní verejných služieb uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu, a to podnikom Slovak Telekom, a.s. a žalovaným zo dňa 30.11.2017. V súhrnlosti práve tieto listinné dôkazy, ktoré boli doručené žalovanému súčasne s vydaným platobným rozkazom a so žalobou, boli ako listiny vykonané pred okresným súdom na pojednávaní konanom dňa 18.03.2022. S týmito dôkazmi žalovaný disponoval už od 09.09.2021 (č.l. 25 spisu), keď boli žalovanému doručené spolu so žalobou a platobným rozkazom. Už od tohto momentu žalovaný mal časový priestor sa s týmito dôkazmi oboznámiť, uskutočniť prípravu uplatňovania procesných práv, obrany voči týmto listinným dôkazom. Vo vzťahu k týmto dôkazom preto nie je možné u žalovaného prípravu obrany a prípravu na pojednávanie viazať len k tomu, že termín pojednávania na deň 18.03.2022 bol žalovanému doručený dňa 16.03.2022. Krajský súd poukazuje aj na samotný odpor žalovaného, v ktorom už na základe doručených listín namieta aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu, neplatnosť postúpenia pohľadávky uplatnenej v súdnom konaní, s odkazom aj na rozhodovaciu činnosť iných okresných súdov. K odporu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý k úkonu Odstúpenia od Zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 19.09.2019 predložil okresnému súdu aj dôkaz o doručovaní tohto úkonu odstúpenia žalovanému, ktorý sa nachádza na č.l. 45 spisu. Okresný súd uznesením č.k. 17Cb/50/2021-63 zo dňa 22.10.2021 vyzval žalovaného podľa ust. § 167 ods. 4 CSP, aby sa v lehote 15 dní od doručenia uznesenia vyjadril k vyjadreniu žalobcu k odporu doručenému okresnému súdu, uviedol ďalšie skutočnosti, označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení s tým, že na neskôr predložené a označené skutočnosti súd nemusí prihliadať. Súčasne v tejto výzve bol žalovaný poučený o sudcovskej, ako aj zákonnej koncentrácii konania podľa ust. § 153, § 154 CSP. Žalovaný na základe tohto uznesenia krajského súdu zaslal vyjadrenie datované dňom 19.11.2021, v ktorom vyjadrení reagoval žalovaný aj na poštový podací hárok č. EPH245585206 a podací hárok s podacím číslom RE 468624610SK, ktorým žalobca preukazoval doručenie úkonu odstúpenia od zmluvy žalovanému. Na vyjadrenie žalovaného zo dňa 19.11.2021 zaslal vyjadrenie žalobca, ktoré sa nachádza na č.l. 73 spisového materiálu.

25. Z ďalšieho postupu pred okresným súdom krajský súd zistil, že vo veci bol nariadený prvý termín pojednávania na deň 13.1.2022 (č.l. 79 spisu), ktorý bol odročený na základe návrhu žalovaného na ďalší termín 25.02.2022, ktorý opätovne na návrh žalovaného bol zrušený a stanovený termín pojednávania dňa 18.03.2022. Krajský súd má za to, že na základe uvedeného postupu pred okresným súdom, skutočnosti, že žalovaný pre prípravu na pojednávanie mal už dňa 09.09.2021 doručené všetky listinné dôkazy, s ktorými sa oboznámil okresný súd na pojednávaní konanom dňa 18.03.2022, nedodržaním ust. § 178 ods. 2 CSP, prejednaním a rozhodnutím veci v neprítomnosti žalovaného na pojednávaní konanom dňa 18.03.2022, nedošlo k zásahu do práva žalovaného na spravodlivý súdny proces, pretože nedodržanie lehoty vzhľadom k postupu okresného súdu nemohlo negatívne ovplyvniť prípravu žalovaného na pojednávanie, keď táto nebola spojená s vykonaním žiadnych osobitne náročných úkonov, pokiaľ sa na pojednávaní konanom pred okresným súdom dňa 18.03.2022 vykonali len tie listinné dôkazy, ktoré mal žalovaný doručené už dňa 09.09.2021. K týmto záverom prijatým krajským súdom sa primerane poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/313/2020. Krajský súd dodáva, že ním vyjadrené závery sa týkajú okolností danej konkrétnej sporovej veci.

26. V zmysle ust. § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z., na ktoré zákonné ustanovenie poukázal okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, podnik, a to Slovak Telekom, a.s., s ktorým mal žalovaný uzavretú zmluvu o poskytovaní verejných služieb, mohol postúpiť svoju pohľadávku zodpovedajúcu peňažnému záväzku žalovaného písomnou zmluvou aj bez súhlasu žalovaného ako účastníka, ak napriek písomnej výzve podniku - Slovak Telekom, a.s., účastník - žalovaný nepretržite dlhšie ako 90 dní je v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku. Podľa znenia ust. § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z. k momentu úkonu Odstúpenia od Zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 19.09.2019 krajský súd po oboznámení sa s úkonom Odstúpenia od Zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 19.09.2019 v zmysle obsahového znenia tohto úkonu, v zhode so záverom okresného súdu konštatuje, že podnik, a to Slovak Telekom, a.s. pred úkonom postúpenia pohľadávky voči žalovanému uskutočnil výzvu v zmysle ust. § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z.. Okresný súd správne zistil skutkový stav, že medzi žalovaným a Slovak Telekom, a.s., bola uzavretá Zmluva o poskytovaní verejných služieb dňa 30.11.2017, na základe ktorej boli poskytované žalovanému služby a tieto boli vyúčtované právnym predchodcom žalobcu jednotlivými faktúrami. Podľa výsledkov dokazovania bolo zistené, že žalovaný faktúry neuhradil. Z dôvodu porušenia povinnosti žalovaným bola vyúčtovaná aj zmluvná pokuta zo strany právneho predchodcu žalobcu, ktorá bola dohodnutá písomne, bol stanovený spôsob jej výpočtu. Krajský súd uvádza, že úkon Odstúpenia od Zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 19.09.2019 súčasne obsahuje aj výzvu na žalovaného na úhradu pohľadávky, so súčasným upozornením, že ak aj napriek písomnej výzve žalovaný je nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku, môže spoločnosť Slovak Telekom, a.s. v zmysle ust. § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z. postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu žalovaného, ak tomu nebráni uzatvorená dohoda so zákazníkom. Krajský súd na základe obsahu listiny zo dňa 19.09.2019 konštatuje, že ide súčasne o odstúpenie od zmluvy a výzvu na zaplatenie s upozornením, že práve pre túto výzvu uskutočnenú pre omeškanie žalovaného môže podľa upozornenia Slovak Telekom, a.s. dôjsť k postúpeniu pohľadávky voči žalovanému. Krajský súd upriamuje pozornosť na celé obsahové znenie úkonu Odstúpenia od Zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 19.09.2019, ktorý v sebe zahŕňa výzvu vyžadovanú ust. § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z., keď bol žalovaný vyzvaný, aby dlžnú sumu zaplatil prevodom na účet spoločnosti Slovak Telekom, a.s., s vyjadrením dlhu, so súčasným poučením žalovaného o tom, že môže dôjsť k postúpeniu pohľadávky. Okresný súd správne skonštatoval, že boli splnené podmienky v zmysle ust. § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z., a tým mohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky na žalobcu. O postúpení pohľadávky podľa ust. § 524 a nasl. ustanovenia Občianskeho zákonníka bol žalovaný informovaný listom Slovak Telekom, a.s. zo dňa 16.12.2020 (č.l. 15 spisu), a to, že žalobca uzavrel Zmluvu o postúpení pohľadávky so žalobcom dňa 30.11.2020. Ak k postúpeniu pohľadávky došlo za dodržania ust. § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z., tak nemohla byť zmluva o postúpení pohľadávky zmluvou neplatnou pre rozpor so zákonom v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka, ako sa toho domáhal žalovaný v podanom odvolaní.

27. Krajský súd v zhode so záverom okresného súdu konštatuje, že bolo preukázané doručenie úkonu Odstúpenia od Zmluvy o poskytovaní verejných služieb spolu s výzvou zo dňa 19.09.2019 žalovanému, ak na základe dokladu, ktorý je súčasťou spisového materiálu (č.l. 45 spisu), podľa potvrdenia o doručovaní tejto zásielky žalovanému, bola podaná pošte na prepravu dňa 19.09.2019, uložená na pošte dňa 23.09.2019 do 14.10.2019, pričom k uloženiu došlo z dôvodu, že žalovaný ako adresát nebol zastihnutý a žalovaný si túto zásielku neprevzal ani v odbernej lehote, z ktorého dôvodu bola zásielka dňa 16.10.2019 vrátená späť odosielateľovi. Vzhľadom k tomuto listinnému dôkazu bolo preukázané, že zásielka úkonu Odstúpenia od Zmluvy o poskytovaní verejných služieb a výzvy zo dňa 19.09.2019 sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného, t.j. prejav vôle odstúpenia od zmluvy a výzvy voči žalovanému ako neprítomnej osobe bol účinný od okamihu, keď sa tento úkon dostal do sféry jeho dispozície. Žalovaný ako adresát, pokiaľ nepreukázal opak, mal možnosť sa oboznámiť s týmto úkonom odstúpenia od zmluvy a výzvy, preto došlo k pôsobeniu tohto jednostranného právneho úkonu voči žalovanému ako adresátovi bez ohľadu na to, či sa s ním žalovaný ako adresát skutočne oboznámil. Znamená to, že od okamihu, keď žalovaný - adresát mal možnosť oboznámiť sa s týmto prejavom vôle, a to úkonom Odstúpenia od Zmluvy a výzvy zo dňa 19.09.2019, nastali účinky tohto úkonu voči žalovanému (§ 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

28. Krajský súd má za to, že okresný súd vecne správne konštatoval, že boli splnené podmienky podľa ust. § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z., bola daná aktívna vecná legitímácia žalobcu na základe postúpenia pohľadávky. Okresný súd vecne správne skonštatoval aj to, keď záväzkový vzťah

medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu Slovak Telekom, a.s., vyhodnotil ako záväzkový vzťah, ktorý sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka. Z obsahu uzavretej zmluvy o poskytovaní verejných služieb medzi právnym predchodcom žalobcu Slovak Telekom, a.s. a žalovaným bolo zistené, že zmluvný vzťah bol uzavretý medzi podnikateľskými subjektmi, žalovaný mal postavenie podnikateľa, nie spotrebiteľa, a preto nebolo namieste vychádzať z rozhodnutí iných súdov, a to okresných súdov, ktoré sa týkali sporov, v ktorých vystupovali spotrebiteľia. Rozhodnutia okresných súdov, na ktoré poukazoval žalovaný, sa týkali sporov zo spotrebiteľskej zmluvy, v ktorej zmluvnou stranou bol spotrebiteľ, čo nie je daný sporový prípad, pokiaľ žalovaný vystupoval ako podnikateľský subjekt a nie ako spotrebiteľ. Ak žalovaný odkazoval na rozhodnutia obchodné, ktoré mal riešiť Okresný súd Žilina (sp. zn. 19Cb/115/2018, sp. zn. 38Cb/322/2016), tak tieto hodnotili inú skutkovú a právnu situáciu, keď sa zaoberali námietkou predmetu postúpenia v tom, že je predmet neurčitý, resp. keď žalobca nepreukázal zmluvný základ žalovaného nároku, čo neboli okolnosti danej sporovej veci, ak žalovaný nerozporoval výšku žalobcovej pohľadávky. Nebol relevantný ani odvolací dôvod žalovaného, že by odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu nespĺňalo náležitosti v zmysle ust. § 220 ods. 3 CSP, pokiaľ žalovaný poukazoval na rozhodovacia činnosť iných okresných súdov, rozhodnutia ktorých nie je možné kvalifikovať ako ustálenú rozhodovaciu prax, ak túto prijímajú najvyššie súdne authority, ktorou v systéme všeobecných súdov nie sú okresné súdy.

29. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací rozsudok okresného súdu potvrdil v spojení aj so závislým výrokom o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, ktorý osobitnými odvolacími dôvodmi žalovaného nebol napadnutý, avšak ako výrok závislý od výroku vo veci samej bol rovnako potvrdený ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP.

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorému voči žalovanému bol priznaný nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady trov rozhodne okresný súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia za aplikácie ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.